

Sfântul Pantelimon

Mare doctor fără de arginți

Traducerea din limba rusă
de Natalia Lozan

București

 editura
ORTODOXIA

Cuprins

Introducere	3
Vindecarea minunată a unei femei grav rănite	13
Untdelemnul de la Sfântul Pantelimon vindecă două femei grav bolnave	18
Vindecare de otravă	25
Tumoarea a dispărut	27
Ajutor în lupta cu cancerul	29
Sfântul Pantelimon a mijlocit să am un fiu	31
Vindecarea durerilor de urechi	34
Vindecarea unei femei însărcinate ...	36
Sfântul Pantelimon și energia electrică	38
Vindecarea răniî unui băiețel	42
Dispariția negului	44

Ajutor în nașterea de copii	45
Boala a cedat puțin câte puțin	46
Vindecarea unui băiețel grav bolnav ..	47
Sfântul Pantelimon vindecă negii unei femei	49
Sfântul Pantelimon vindecă infecția unui dinte	51
Sfântul Pantelimon vindecă febra puternică	54
Prin mijlocirea Sfântului Pantelimon, nu am devenit invalidă	56
“Sfântul Pantelimon nu te va lăsa!” ..	60
Vindecarea măselei de minte	65
Tumoarea s-a uscat	66
Salvarea unui copil grav bolnav	68
Vindecarea minunată a unor închinători	72
Icoana Sfântului Pantelimon de la Mănăs- tirea Sfintei Treimi din Murom	74

Vindecarea minunată a unei femei grav rănite

Odată am avut posibilitatea să merg într-un un pelerinaj deosebit. Vizitasem Constantinopolul, Cipru, Țara Sfântă, iar următorul obiectiv era Grecia.

Dimineață urma să acostăm în Tesalonic și să mergem într-o excursie cu barca de-a lungul peninsulei Sfântului Munte Athos.

Mănăstirea care mă captiva cel mai mult era cea a Sfântul Pantelimon, ridicată în cinstea marelui mucenic și vindecător. Toate acestea urmau să se petreacă a doua zi...

Trebuia să petrecem o seară frumoasă cu ocazia zilei de naștere a unei pelerine. Mi-am amintit că luasem în pelerinaj o sticlă de șampanie și mă grăbeam să o aduc. Eram foarte grăbită și urcam repede scările înguste care duceau spre punte. Deodată, parcă a fulgerat ceva în

fața ochilor mei, apoi am simțit o durere insuportabilă. Nu-mi amintesc nimic altceva.

Când am început să-mi revin puțin câte puțin, am înțeles că sunt în cabină. Eram întinsă pe canapea. Deasupra mea era aplecată o prietenă. Alături era încă una. Auzeam unele cuvinte ale rugăciunii pe care ele o rosteau: "Roaba lui Dumnezeu Natalia."

Inima mi-a înghețat. Oare se pregătesc de înmormântarea mea? Cu greu am reușit să pronunț câteva cuvinte.

- Mai încet, mi-au spus ele. Nu ai voie să vorbești.

- Ce s-a întâmplat cu mine?

După cum mi-au povestit prietenele, atunci când urcam în grabă scările, drept în fața mea s-a deschis o ușă grea de metal cu muchii ascuțite. O margine a acesteia m-a lovit chiar în frunte. Rana rămasă în urma acestei lovitori era destul de gravă.

Prietenele nu au vrut să-mi dea o oglindă, dar la insistența mea au cedat totuși. Văzându-mi fruntea, am rămas

șocată. Plăgi sângerânde, ochii umflați, fața distorsionată.

Deasupra mea, prietenele mele îmi citeau rugăciunea pentru vindecare, iar eu cu lacrimi în ochi îmi luam rămas bun de la plimbarea de mâine. M-am chinuit cumplit toată noaptea. Capul parcă mi se spargea de durere. Nu mă ajutau nici un fel de comprese.

În dimineața următoare, deși eram epuizată și somnoroasă, am hotărât să merg împreună cu ceilalți.

Prietenele îmi spuneau:

- Uită-te la tine, stai mai bine întinsă în pat.

Deși știam că arăt groaznic, voiam să merg. Voiam să văd Mănăstirea Sfântului Pantelimon, căci cine mă putea ajuta acum mai mult decât un minunat Vindecător!

Am fost așezată pe scaunul din față al autobuzului, iar prietena mea ținea pregătite medicamentele. De frică și de durere, abia de mă mai mișcam. Frumusețea din jur nu era în stare să mă impresioneze. Durerea de cap nu-mi per-

mitea să mă bucur de nimic. Cei din jur mă compătimeau. Încercam din răspuțeri să le zâmbesc și să le spun că sunt bine, dar în sinea mea mă gândeam încotro am pornit dacă mă simt atât de rău...

Am coborât din autobuz și am luat un feribot. După un timp, de feribotul nostru s-a apropiat o barcă cu trei călugări care țineau cu atenție și tandrețe o mică lădiță sculptată. În ea erau păstrate Sfintele Moaște ale Tămăduitorului Pantelimon. Aceasta a fost o minune adevărată! Nici nu îndrăzneam să cred că mi-au fost ascultate rugăciunile.

Ne-am apropiat pe rând să ne închinăm Sfintelor Moaște. Toți aveam emoții mari. Ne dădeam seama că în viața noastră acum este un moment special.

A venit și rândul meu. M-am închinat Sfintelor Moaște, cerându-i Sfântului să mă ajute și să mă vindece și am făcut un gest îndrăzneț: am atins cu fruntea chinuită Sfintele Moaște...

Seara, pelerinii au avut parte de un eveniment neplanificat: veneau să privească semnele rănilor de pe fruntea

mea. Umflătura a dispărut, mi s-au deschis ochii, iar din rana sângerândă a rămas doar o linie subțire abia vizibilă în amintirea durerii prin care trecusem și minunii înfăptuite.

Printre colegii mei de la redacție sunt două persoane gata să confirme ceea ce am povestit. Dar oare are nevoie cineva de confirmare? Dacă nu ar fi existat ajutorul Sfântului din Nicomidia, nu ar fi cerut oamenii ajutorul și mijlocirea sa.

Amintiți-vă la ce medici mergem noi de obicei: la cei despre care ne-a povestit cineva, iar recomandările vin după ce oamenii au primit ajutorul și vindecarea. Iată de ce este cunoscut și iubit de foarte mulți oameni Sfântul Pantelimon, iar în fața icoanei sale sunt mereu lumânări aprinse.

Natalia Suhina

Untdelemnul de la Sfântul Pantelimon vindecă două femei grav bolnave

Întâmplarea a avut loc în anul 1996, când la Moscova au fost aduse Sfintele Moaște ale Sfântului Mare Mucenic și Vindecător Pantelimon. Am adunat în parohia noastră pomelnice și am mers cu ele să mă închin la Sfintele Moaște și să sfințesc la ele o icoană.

M-am închinat Sfintelor Moaște, am sfințit iconițele, iar preotul care stătea lângă Sfintele Moaște chiar mi-a deschis capacul și mi-a oferit posibilitatea să sfințesc crucea mea pectorală, lucru pentru care îi sunt foarte recunoscător. Cel mai important este că tuturor li se oferea untdelemnul sfințit la Sfintele Moaște ale Sfântului Mare Mucenic Pantelimon. Trebuia să-mi ajungă pentru o comunitate întreagă, așa că am luat o cantitate mare.

În aceeași zi, am mers în partea veche a orașului pentru a vizita o cunoștință. Am avut o discuție interesantă, dar nu prea lungă deoarece aștepta să plece undeva.

Am coborât împreună la mașină. Acolo ne aștepta soția sa. Atunci am înțeles neliniștea și anxietatea lui. Cu greu am recunoscut-o pe soția lui. Slăbise foarte tare și avea o față întunecată pe care parcă era scrisă suferința și durerea.

- Ce ați pățit? - am întrebat eu. Soțul a luat-o de braț și mi-a spus:

- Din păcate, s-a îmbolnăvit - și mi-a făcut un semn cu ochii că vom vorbi cu altă ocazie.

Nu am insistat, pentru că a doua zi trebuia să ne reîntâlnim, dar i-am propus soției lui să se ungă cu ulei sfințit la Sfintele Moaște ale Sfântului Pantelimon și, spre mirarea mea, ea a acceptat cu bucurie și speranță. Eu eram convins că uleiul o va ajuta. Nu pot să vă explic de ce, dar eram foarte sigur de acest lucru. Soția cunoscutului știa de ce suferă, dar a primit cu credință untdelemnul sfințit.